

Titel: Kapitel XI.

Citation: "Kapitel XI.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e6640/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

omhandlede Tilfælde, er uafhængig af Hovedsagens Udfald; saadan særskilt Afgjørelse kan gjøres til Gjenstand for Bevøring til høiere Ret. Er særskilt Afgjørelse ikke tilførs truffen, gives der i den endelige Dom de fornødne Bestemmelser om saadanne enkelte Process handlinger og Processaffinit.

§ 136.

Sagsførere og andre Rettergangsfuldmægtige kunne ifølge paagjældende Parts Paastand under Hovedsagen dømmes til at bære de Omkostninger, som de ved pligtstridig Dpførsel have forarsaget. Den, der nedlægger saadan Paastand, skal drage Omforg for, at der gives Sagsføreren eller Rettergangsfuldmægtigen fornøden Leilighed til at udtale sig om den.

§ 137.

Bestemmelsen i foregaaende Paragraf er ogsaa anvendelig paa Dommere i underordnede Instanser, naar Hovedsagen indbringes for høiere Ret, dog saaledes at den Dommer, over hvem Paastanden agtes nedlagt, skal underrettes herom, samtidigt med at Anlekriftet tilfjældes Modparten. Dommeren er da berettiget til at give Råde for den høiere Ret og fremsføre sit Forsvar. I Tilfælde af Bevøring er det tilstrækkeligt, at Paastanden over Dommeren optages i Bevøringsskriftet eller i den Tilførsel i Retssbogen, der træder i Stedet for dette (§ 321).

§ 138.

En Udbånding er, naar han optræder som Sagsøger, og der af Sagsøgte fremsættes Forlangende derom i det i § 163 nævnte Retssmøde, pligtig til inden en af Retten bestemt Frist at stille en efter dens Eftson passende Sikkerhed for de Processomkostninger, som det kan blive paalagt ham at tilsvare Sagsøgte. Over Rettens Afgjørelse i denne Henseende kan der finde Bevøring Sted.

Kapitel XI.

Om Meddelelse af fri Proces.

§ 139.

Fri Proces kan meddeles, naar:

- 1) den Paagjældendes Forfatning er saadan, at han ikke uden at savne det Nødvendige til sin og Families Underholdning eller til Fortsættelse af sin Næringsdrift kan afholde de med Sagens Udførelse forbundne Omkostninger og Udgifter, hvorom i Almindelighed skal tilveiebringes Attester, i Kjøbenhavn fra vedkommende Rodemester og udenfor Kjøbenhavn enten fra vedkommende Byraad (Sogneraad) eller fra Præst eller Underovrighed;
- 2) det efter de Dpførsninger, som kunne have om Sagens Bestaffenhed, er at formode, at Paagjældende har rimelig Grund til at procedere;
- 3) det i Tilfælde, hvor Forligsmægling ved Forligskommissionen skal finde Sted, ved Attest fra denne oplyses, at Paagjældende ikke under den befalede Forligsmægling har vist sig uvillig til Sagens mindelige Afgjørelse.

§ 140.

Med Meddelelse af fri Proces opnaas:

- 1) fritagelse for Betaling af Retssgebyr og for Brug af stemplet Papir.

- 2) Fritagelse for Udgifter til Støvningsmænd, til Dretsporte og Kvæbelsendtgjørelser samt til Reiseudgifter, Diæter og anden Betaling til Vidner, Syns- og Skjønsmænd o. dsl., hvilke Udgifter i saa Fald afholdes af det Offentlige.
 - 3) Understøttelse ved Bekkelse af Sagfører til uden Bederlag af Parten at udføre Sagen, forsaavidt saadan Sagførershjælp ikke skjønes at være unødvendig.
 - 4) Meddelelse uden Betaling af de Udskrifter og Beskrivelser, som maatte behøves.
- Meddelelse af fri Process har ingen Indflydelse paa Forpligtelsen til at erstatte Modparten Processens Omkostninger, ligesaa lidt som paa dennes Forpligtelse til at udrede Processens Omkostninger i samme Omfang, som om fri Process ikke var meddelt.

§ 141.

Andragende om at erholde fri Process fremsættes skriftligt, forsaavidt Underrets- og Landsretssager angaar, for Formanden i vedkommende Landsret og, forsaavidt Høiestretsager angaar, for Høiestrets Formand.

Bevilges Andragendet, har vedkommende Formand efter Omstændighederne at bestikke en Sagfører til at udføre Sagen og træffe de videre fornødne Bestemmelser.

§ 142.

Den givne Tilståelse af fri Process bortfalder, naar Parten dør. Den kan tages tilbage, naar de Forudsætninger, under hvilke den er meddelt, vise sig ikke at være tilfælde eller at være bortfaldne.

§ 143.

Meddelelse af fri Process udstrækker sine Virkninger til hele Sagen i den Instans, derunder til den for at opnaa ny Foretagelse af Sagen for samme Ret foretagne Procedure, samt til Executionen.

Naar Retshandlinger skulle foretages efter Begjæring af udenlandsk Myndighed, bevilges der af Rettens Formand, saavidt fornødent gjøres, Sagførere til at varetage Parternes Lære, og Sagen behandles foreløbig, som om fri Process var meddelt, men Regning indgives til vedkommende udenlandske Myndighed over Retsgebyrer, Stempelsgifter og andre af Sagen flydende Omkostninger samt over de Salærer, Retten finder, at der tilkommer de bestiktede Sagførere.

§ 144.

Imod Afgjørelser, hvorved fri Process tilstås, findes intet Rettsmiddel; imod Afgjørelser, ved hvilke den nægtes eller tages tilbage, kan Befoværing til Høiestret finde Sted.

§ 145.

Justitsministeriet skal i samme Omfang som hidtil være berettiget til ogsaa udenfor de i § 139 opstillede Betingelser at anordne, at fri Process skal tillægges offentlige Myndigheder, Stiftelser, Embedsmænd m. m., og det paahviler derfor vedkommende Retsformand (§ 141) at iagttage det Fornødne til Udførelsen heraf.

Kapitel XI.

Om Rettergangsbøder.

§ 146.

Skjønnes det, at en Part uden nogen rimelig Grund har anlagt Retsjag eller anvendt Retsmidler eller sat sin Modpart i den Nødvendighed at anlægge Retsjag eller anvende Retsmidler, bliver han herfor ved den endelige Dom i Sagen at anses med Bøder fra 40 til 400 Kr.

§ 147.

Samme Straf idømmes for at have brugt opdigtede Udsættelsesgrunde eller andre Udflygter til at forhale Sagen eller til at skille Modparten ved hans Ret, saavel som for ikke at have givet behørigt Møde ved den befalede Forligsmægling.

§ 148.

De i §§ 146 og 147 givne Straffebestemmelser medføre ingen Indskrænkning i Afgangen til at drage den Skyldige til Ansvar efter Straffelovens almindelige Bestemmelser, hvor disse iøvrigt ere anvendelige.

§ 149.

Straf i Henhold til §§ 146 og 147 kan ved Dommen i Hovedsagen paalægges ikke blot Parten, men ogsaa hans Rettergangsfuldmægtig eller efter Omstændighederne begge, forsaavidt det maa antages, at de ere skyldige eller medskyldige i det stedsfundne ulovlige Forhold.

§ 150.

Sagsførere, der ved opdigtede Udsættelsesgrunde eller andre Udflygter forhale Retsjager, anses ved den endelige Dom med Bøder fra 80 til 800 Kr. For andet ulovligt Ophold af Sagen anses de med Bøder fra 20 til 400 Kr.

§ 151.

For Hidseløs eller forfømmelig Afærd i Udførelsen af Retsjager, saavel som for Efterladenhed i at fremme Retsjager, der ikke falder ind under Bestemmelserne i den foregaaende Paragraf, anses Sagsføreren ved den endelige Dom med Bøder fra 20 til 400 Kr.

§ 152.

Ogsaa for andre Pligtovertredelser, være sig overfor Modparten eller overfor Mandanten, end de i foregaaende Paragrafer omhandlede, kan Sagsføreren straffes under Hovedsagen, naar Straffen ikke overstiger Bøder og ingen særlig Bevisførelse udfordres for at oplyse det strafbare Forhold.

§ 153.

De i dette Kapitel omhandlede Straffe idømmes paa Embedsvegne, naar Retten af det i Sagen Foregaaende kan Hjonne, at Betingelserne for Straffens Anvendelse ere tilstede.